

[Udenrigsministeren]

det er uanstændigt. Meget er jeg vant til fra hr. Ole Espersens side, men dette slår nu adskillige rekorder.

Jeg tror, at der er få afgrænsningssager af de mange, et ørige som Danmark har været igennem i nyere historie, der har været så grundigt og så åbent behandlet i et samarbejde mellem Folketing og regering. Jeg har siddet i timevis i Det Udenrigspolitiske Nævn, vist kort, vist plancher, vist afgrænsninger, besvaret spørgsmål, vi har været det grundigt igennem, og nogle af de spørgsmål, hr. Ole Espersen pludselig rejser her, kunne han så passende have rejst under den proces.

Jeg vil gerne tage fat på et par af de mere principielle ting. Hr. Ole Espersen siger: Vi har jo fraveget midtlinjen. Javist, men så burde hr. Ole Espersen i al fairness have sagt, at den er fraveget til begge sider; vi har givet lidt hist, vi har fået lidt her. Nettoresultatet er overordentlig gunstigt set fra dansk side.

Det er også rigtigt, at der i denne given noget hist og fåen noget her er sket en afvejning af forskellige interesser som også antydet af hr. Ole Espersen. Hele denne diskussion om afvejning af interesser, kulbrinteinteresser, undergrundsinteresser og fiskeriinteresser, har vi været særdeles grundigt igennem, og det ligner ikke noget at komme her bagefter og skabe tvivl om, hvad det er for motiver, der så har ligget bag de afgrænsninger, der er foretaget.

Når hr. Ole Espersen siger, at han til sin store overraskelse opdager, at der ikke er indgået nogen fiskeriaftale, burde hr. Ole Espersen med sin viden om internationale traktatforhold være klar over, at en fiskeriaftale med DDR skal forhandles og formelt indgås af EF på vegne af Danmark. Sådan er reglerne, og det ved hr. Ole Espersen udmærket.

Jeg kan oplyse – hvis ikke det allerede er bekendt – at EF-Kommissionen og DDR allerede i efteråret har gennemført sonderende drøftelser om de fremtidige fiskerirelationer mellem EF og DDR. I grundlaget for disse drøftelser indgår jo bl.a. den forpligtelse, som DDR har påtaget sig over for Danmark ved den nævnte fælleserklæring af 14. september 1988 om indgåelse af en langfristet aftale mellem EF og DDR's regering om bl.a. gensidige fiskerirettigheder, men også om forvaltningen af fælles bestande og økonomisk og videnskabeligt samarbejde på fiskeriområdet.

Der er fra DDR's side blevet fremlagt et konkret forslag til en rammeaftale, som i øjeblikket bliver overvejet nærmere af EF, og vi regner med, at man måske allerede i slutningen af denne måned får indledt formelle forhandlinger. Dette er der intet som helst usædvanligt eller ukendt i.

Så prøver hr. Ole Espersen minsandten også at skabe tvivl om fastlæggelsen af det såkaldte tripunkt, altså dér, hvor grænsen mellem Danmark og DDR stopper, og hvor grænsen mellem Danmark og Polen skal begynde. Det siger da sig selv, at når vi på et tidspunkt skal til at starte forhandlingerne med Polen, skal Polen også acceptere, at det er dér, man så begynder, men det ændrer jo ikke ved den kendsgerning, at dette tripunkt nu i princippet ligger fast, og at Danmark har fået et overordentlig stærkt udgangspunkt i forhandlingerne med Polen derved, at vi er blevet enige med DDR om, at tripunktet for vores vedkommende er lagt lige præcis på midtlinjen. Vi har fået, hvad vi kunne ønske os. Det har været grundigt diskuteret, grundigt lagt frem. Så ligner det ikke noget at komme og starte en debat her, hvor vi skal sætte det sidste formelle stempel på en aftale, der for længst er diskuteret, indgået og underskrevet. Jeg synes, det minder om den kalkunjagt, der i påfaldende grad begynder at karakterisere Socialdemokratiets optræden her i salen.

Ole Espersen (S):

Jeg giver ministeren ret i, at sagen har været grundigt behandlet i Det Udenrigspolitiske Nævn. Det har den været, fordi vi har måttet bede om, at sagen blev taget op igen og igen. Vi har måttet hale oplysninger ud af ministeren, vi har stillet spørgsmål gang på gang, og vi var bestemt ikke færdige med vores undersøgelse, da aftalen blev underskrevet i DDR.

Det er baggrunden for, at vi føler os fuldt berettigede til at kritisere denne aftale her i salen. Hvor i alverden skulle vi ellers gøre det henne? Det er vi jo nødt til. Ministeren kan ikke sige, at han på nogen måde har fået vores tilslutning til at indgå denne aftale og slet ikke, når det så viser sig, at der er momenter i aftalen, som ikke er i overensstemmelse med den opfattelse, vi er blevet bibragt i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Denne fiskeriaftale blev omtalt gang på gang som en kendsgerning, som noget, vi ville få til gengæld for, at vi gav afkald på noget andet.